

Nekrológ egy novella halálára

Drága Barátaim, Íróársaim!

-részlet-

Emlékszem, még amikor apró gondolatcsíráként cikázott elmém feneketlen ósóceánjában, hogy aztán az isteni szikra hatására osztódni, gyarapodni kezdjen. Szinte látom magam előtt, ahogy kifejlődnek kicsiny testrészei: lett neki címe, eleje, közepe, de aztán... nem lett vége, és így lett vége.

A százhatvankettes alany (befejezetlen novella)

*A teljes szöveg elérhető a Kézműves irodalom részeként,
további részletek a www.zsenart.hu/ntp.html oldalon.*